

B. IOANNIS DUNS SCOTI

QUAESTIONES SUPER LIBROS METAPHYSICORUM ARISTOTELIS

LIBRI VI–IX

Edited by

R. ANDREWS, G. ETZKORN, G. GÁL, R. GREEN,
† F. KELLEY, † G. MARCIL, T. NOONE, R. WOOD

The Franciscan Institute
St. Bonaventure University
St. Bonaventure, N. Y.

1997

[QUAESTIO 4

UTRUM METAPHYSICA SIT DE ENTE]

Utrum metaphysica sit de ente.

III Nota rationes ALIBI¹ AVICENNAE quod sic, I *Metaphysicae*², 1
5 propter duo:

Quia Deum esse probatur hic, et quia ens est commune ad
omnia hic considerata.

Contra: AVERROËS, commento ultimo I *Physicorum*³: naturalis 2
solus probat Deum esse. Et ibi finit considerationem: 'genus sub-
10 stantiarum separatarum est subiectum metaphysicae'.

Contra AVERROËM: ex quolibet in effectu ostenditur 'quia' 3
causam esse, quia impossibile est effectum esse nisi a causa sive nisi
causa sit. Huiusmodi sunt multae passionες metaphysicae: prius,
posterius; unum, multa; actus, potentia. Quomodo enim haec
15 causatis insunt nisi sit aliquod unum primum etc.? Quare, ille *qui est*,
*misit*⁴.

Item, perfectissimus conceptus de Deo possibilis physico est 4
'primum movens', possibilis autem metaphysico est 'primum ens'.

3 Utrum] *praem.* Quaeritur D *adnot.* mg. Quaestio 4 A¹C¹E¹F¹ Quaestio 42 B² [Q.] 52 L² *haec*
quaest. deest in cod. G 4 rationes post alibi EM rationem CHKL | alibi] septimi H | Avicennae om. E
add. dicit H | quod sic om. E | I] *add.* scilicet M | Metaphysicae om. E 7 hic considerata] c. hic F
8 Contra] *add.* hoc BF | commento ultimo om. F 9 solus] solum H | Deum] de non M | finit]
facit BCH fuit D' restit. mg. D² | genus] generis H' restit. lin. H² 11 Averroëm] Commentatorem
Averrois AEM | in] *abrasura* B | quia post esse AM quod B 12 causam esse] causa est B | quia]
quare C quoniam FB om. M | est om. CDH | esse¹] D' lin. L² inesse (lin. D²) D²H | a] *add.* tali (post
causa H) CDH | sive] seu C | nisi²] *add.* talis CDHKL 13 causa sit] sit a c. EM | metaphysicae] *add.*
ut M | prius] *add.* et EFH 14 unum] *add.* et EF | actus] *add.* et AEFM 15 causatis] creatis L | unum
primum] p. u. M | Quare – misit om. H | ille] ibi DF in ABM | ille qui est] numquid enim L 16 misit]
add. me ad res A *add.* etc. BF *add.* ad illos M 17 perfectissimus] *add.* est CL 18 autem om. F

¹ Cf. supra lib. I q. 1 n. 68-73.

² Avicenna, *Metaph.* I c. 2 (AviL 12-16).

³ Averroës, *Physica* I com. 83 (ed. Iuntina IV f. 22vb): "Et qui dicit quod prima philosophia nititur
declarare entia separabilia esse peccat. Haec enim entia sunt subiecta primae philosophiae, et
declaratum est in *Posterioribus analyticis* quod impossibile est aliquam scientiam declarare suum
subiectum esse, sed concedit ipsum esse, aut quia manifestum per se, aut quia est demonstratum in
alia scientia. Unde Avicenna peccavit maxime cum dixit quod primus philosophus demonstrat
primum principium esse"; cf. supra lib. I q. 1 n. 20.

⁴ Exod. 3, 14: "Sic dices filiis Israel: Qui est, misit me ad vos".

Secundus est perfectior: tum quia absolutus, tum quia requirit perfectionem infinitam. Nam primum perfectissimum non est perfectissimum quod non est infinitum. Sed enti non repugnat infinitas. Primum movens respectum tantum dicit, et non necessario ex formali ratione sui requirit infinitam perfectionem. Qui autem 5 habet perfectiorem conceptum de subiecto, potest perfectius de ipso ostendere 'quia' per illam⁵ in effectibus qui ducunt ad cognoscendum esse de tali conceptu.

5 Confirmatur: si metaphysicus non consideraret esse de Deo nisi sicut demonstratur a physico, non cognosceret nisi de primo 10 movente, et ita non haberet aliquam notitiam quod subiectum suum est. Quia primum movens non est suum subiectum, nec sequitur 'primum movens, igitur primum ens', sicut non sequitur 'prima nigredo, igitur primus color'. Nec metaphysicus potest per ipsum ostendere de primo ente, amota ratione primi moventis. Quomodo 15 etiam de movente ostenderet physicus primum nisi in hoc sit magis metaphysicus propter praedicatum quam physicus propter subiectum?

6 Responsio pro COMMENTATORE: praemissae ad 'primum ens' sumuntur ex motu. 20

7 Contra: licet physica sit prior doctrinā quam metaphysica — quia sensibilia sunt nobis notiora⁶ —, non tamen dicitur ipse⁷ ostendere omnem conclusionem metaphysicam vel praemissas ad

1 Secundus] *add.* autem F 2 Nam] Et iam M | primum] *add.* illud AM | perfectissimum] *add.* ens BEFL | non — infinitas] sed si enti non repugnet infinitas non est perfectissimum quod (quia C'DK) non est infinitum (mg. C') C'DHK 3 perfectissimum om. AM | Sed] *add.* si BF 4 tantum dicit] *ante* respectum AFM d. t. BD | et non] non autem AM 5 formali — sui] sua ratione formali AM | sui] sua EL | infinitam perfectionem] infinitatem BCDFK | autem] lin. D¹ 6 perfectus om. L | ipso] eo B illo E 7 ostendere] *ante* de AM | illam] illa ABDFM | qui] quae ABCLM 8 tali post conceptu AEM reali L 9 consideraret] consideret ALM | esse] est L om. H 10 a] lin. D² 11 moventem] Metaphysicae F | suum] *ante* subiectum AM om. F 12 suum] lin. E¹ post subiectum BF 13 non] nec AM 14 per om. B | per ipsum] primum F 15 amota] *add.* a C | primi moventis] praemoventis C 16 nisi in] visum B 17 propter om. C 19 pro Commentatore] per Commentatorem F | praemissae] L' praecipue mg. L² | ens sumuntur] est sumitur A est sive M 20 sumuntur] sumuntur (*ante* ad F) BF 21 sit om. H | prior] *add.* scientia D 22 sunt nobis] n. s. F | dicitur] *ante* tamen AEM om. H | ipse post ostendere D ille C semper L 23 ostendere] ostenderunt F ostenderetur H | conclusionem] communem E' *restit.* lin. E¹

⁵ Subintellige: perfectionem.

⁶ Cf. Aristot., *Anal. post.* I c. 2 (AL IV¹ 8; A c. 2, 71a 2-3): "Dico autem ad nos priora et notiora proxima sensui"; *Auctoritates Aristotelis* (ed. J. Hamesse p. 312).

⁷ Videlicet, physicus.

omnem. Quia cum deventum fuerit — sive abstrahendo sive in doctrina — ad propria considerabilia a metaphysico, ex illis ostendit conclusiones suas. Ita et primum ens esse ostendit ex propriis; licet ista propria forte non fierent nobis nota nisi prius ordine doctrinae 5 physica cognoscerentur.

Quomodo etiam scientia inferior stabiliet subiectum superioris, 8 si ipsa superior non potest, secundum AVERROËM?

Item, genus substantiarum separatarum nullam unam rationem 9 magis habet quam non-separatum habet cum primo, secundum ipsum, 10 quia non nisi attributionem. Ergo tantum primum est subiectum ibi, non illud genus.

[Ad quaestionem]

3] Tenetur ergo AVICENNA. Prima ratio⁸ eius sic declaratur: 'si est' 10 praesupponitur de subiecto, non de actuali existentia. Sed quod 15 habet esse quiditativum — scilicet quod ratio eius non est falsa in se⁹ —, tale 'si est' ostenditur demonstratione 'quia' a metaphysico de primo ente¹⁰. Ostenditur enim quod 'primum' convenit enti alicui, et ita quod iste conceptus 'ens primum', qui est perfectissimus subiecti — si esset hic subiectum —, non includit contradictionem. Ergo si aliqua 20 scientia supponeret istum conceptum pro subiecto, alia esset prior de ente quae probaret primitatem de ente, quia conclusio demonstrationis illius esset prior tota scientiā de primo ente.

Secunda ratio¹¹ confirmatur de adaequatione quam importat 11

1 omnem] ens E | deventum fuerit] f. d. F | sive] *add.* (lin. D¹) in BD¹F 2 considerabilia] consimilia D 3 et om. ABM | esse om. H | ostendit] ostendet AEM | licet] quia E sed F 4 ista] illa BCDHF | nobis nota] nota n. F | ordine om. F | doctrinae] naturae CD'FHL' *restit.* lin. D² mg. L² 5 physica] *ante* prius B 6 Quomodo — Averroëm] mg. D¹ | etiam] autem AEM | stabiliet] stabiliret H 7 ipsa om. AEM 9 habet om. C | cum primo] tamen primum AM 10 nisi] in H' *restit.* mg. H¹ | est] *ante* primum B erit (post subiectum M) AEHM et F 13 Tenetur] Tunc M | ergo] hic L | Avicenna] rep. L Averroës D' *restit.* mg. D¹ | Prima] *add.* est B | ratio post eius F ratione L | eius om. B 15 quod om. C | eius] est L | in] secundum AM 16 si est] sicut B | est] lin. L² 17 Ostenditur] Oportet AM not. vel sic: Oportet enim quod primum conveniat etc. D | convenit] conveniat AEM | enti alicui] a. e. AM 18 quod] quia CL | ens primum] p. ens AEM | perfectissimus] perfectus D 19 esset] est AM | subiectum] obiectum H 20 supponeret] praesupponeret AEM | istum conceptum post subiecto BF 21 primitatem] praecedentem ACD' ELM not. alia littera: primitatem D | de²] *add.* primo BC 22 tota] potentia L 23 Secunda ratio] R. s. L

⁸ Cf. supra n. 1; scilicet quia Deum esse probatur hic.

⁹ Resp. Aristot., *Metaph.* V t. 34 (AL XXV² 113; Δ c. 29, 1024b 27-28): "Oratio vero falsa quae est non entium, in quantum falsa, unde omnis oratio falsa diversi ab eo cuius est vera".

¹⁰ Cf. Aristot., *Anal. post.* II c. 1 (AL IV¹ 69; B c. 1, 89b 23-35).

¹¹ I. e. secunda ratio Avicennae, scilicet quod 'ens' est commune; cf. supra n. 1.

primitas. Quaere libro IX, 5 quaestione¹². Quando ergo omnibus consideratis in scientia est aliquod commune per praedicationem, illud adaequat. Non quaeritur aliquod primum virtualiter adaequans nisi quia deficit commune formaliter adaequans. Ens autem unius rationis. Quaere alibi¹³. Ergo adaequat.

12 Confirmatur: prima scientia est scibilis primi.

1 Quaere] *add.* in AEM | quaestione *om.* H | ergo] *add.* in F 2 per – aliquod] *mg.* L²
 3 quaeritur *post* primum B quaere *mg.* L² 4 commune] perfecte L | Ens] Est B 5 adaequat]
 adaequatur E 6 est] *mg.* L² *om.* BC | scibilis primi] p. s. ABEM | primi] *add.* explicit liber VI F

¹² Cf. *infra* lib. IX q. 5 n. 28.

¹³ **Duns Scotus**, *Lectura* I d. 3 p. 1 q. 1-2 n. 97-113 (XVI 261-267); *Ordinatio* I d. 3 p. 1 q. 3 n. 131-151 (III 81-94).